

Teszt: Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. – érdekes jószág

Bevezető, külsőségek

Már jó ideje kerülgetjük egymást a Panasonic Leica DG Summilux-szal, de most végre sikerült elcsípnem, hogy írhasak róla egy kis tesztet. Igazából furcsa egy jószág, és könnyű dolga sem lehet, hiszen 15 mm körül akad bőven konkurenciája (például az [Olympus M.Zuiko Digital 17 mm F1.8](#), az [M.Zuiko Digital ED 12 mm F2](#), vagy a kevésbé fényerős, de jóval olcsóbb [Panasonic 14 mm F2.5 ASPH.](#)), és az ára sem mondható épp túl kedvezőnek (180-190 000 Ft környékén vihető haza). No, meg a 15 mm-es gyújtáv (ekv. 30 mm) is pont egy olyan érték, ami se nem széles, se nem általános – aki megszokta az ekvivalens 35 milliméterét, az inkább a Panasonic 20 mm F1.7-re (ekv. 40 mm), vagy a fentebb is említett M.Zuiko Digital 17 mm F1.8-ra (ekv. 34 mm) fog ráizgulni. Mivel tud hát labdába rúgni a kis Pana-Leica? Miért válasszuk pont őt?

A Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH.-t egy Panasonic DMC-GH3 fényképezőgépen tettem próbára. Apró méretei miatt azonban sokkal jobban illene egy DMC-GM5-re, vagy egy Olympus PEN vázra, esetleg a Pana DMC-GX7-re (a GX8 már megint csak túl nagy lenne mögé). Felépítése igen jó minőségű (műanyag tubus, fém vezérlőgyűrűk), a kivitel kellően masszív, és igényes. Érdekessége, hogy a gyártó külön rekeszgyűrűvel látta el – igaz, ennek nincs közvetlen mechanikus ráhatása az íriszre, hanem – csakúgy, mint az élességállítás – ez is elektromechanikus módon, áttételesen mozgatja a

lamellákat (tehát kikapcsolt állapotban, vagy vázról levéve akárhogyan is tekergetjük, nem fog változni a rekesz értéke).

A tubuson az AF/MF kapcsolón kívül már semmi egyebet nem találunk, hiszen a Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. nem rendelkezik beépített képstabilizátorral. Gyárilag viszont kapunk hozzá fém napellenzőt, amit nem a szűrőmenetbe kell becsavarni, hanem a levehető díszgyűrűvel védett bajonettbe.

Ezt a bajonettet védő kis karimát egyszerűen csak le kell csavarni, nem kell semmiféle trükköt alkalmaznunk, hogy felcsavarhassuk utána a napellenzőt a tubusra. A Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. belső élességállítású, kívülről nincs se forgás, se hossz-váltás, tehát nyugodtan szűrőzhető a lencserendszer.

Hátulról zártnak tűnik az objektív, de a hátsó lencsetag és a műanyag, fekete keret között látható egy légrés, ráadásul a bajonett széléről is lemaradt a szigetelő gumigyűrű. Mivel – úgy vélem legalábbis – a Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. amúgy is egy „hipszter” termék, így nem valószínű, hogy bárki is esőbe, porfelhőbe, hóviharba indulna vele fotózni – azért nem árt tudni, hogy a termék nem időjárásálló.

Az optika összesen 9 lencsetagból áll (ezekből 3 aszférikus), amit a mérnökök 7 csoportba rendeztek. Az írisz 7 lekerekített formájú lamellából van összerakva, ahol F1.7 a legtágabb, F16 pedig a legszűkebb nyílás. A legrövidebb tárgy távolság 20 cm, ami akár makró-szerű fényképek elkészítését is lehetővé teszi (lásd majd később). A szűrőmenet átmérője csupán 46 mm, tehát olcsón megúszhatjuk a Summilux szűrőzését, még ha a legnevesebb gyártók filtereit is használjuk. Mérete 57,5 x 36 mm, tömege 115 gramm – a legkisebb fotós táskában is kényelmesen elfér.

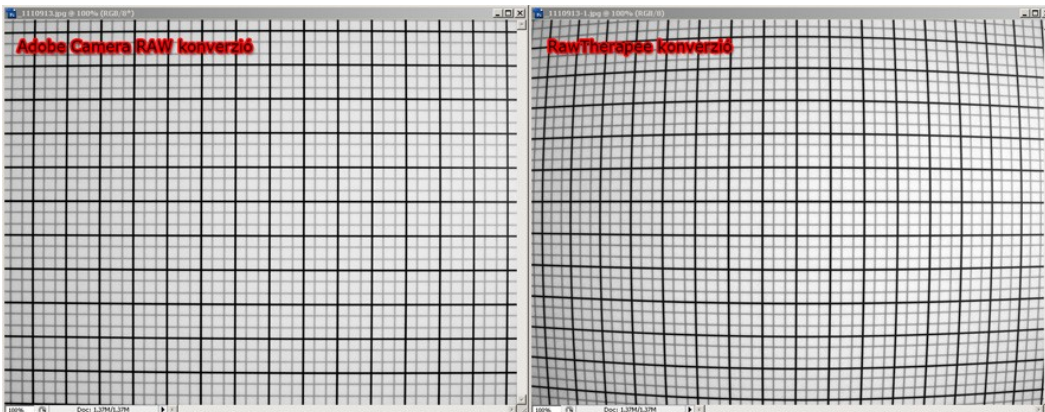
Még egy pillanatra hadd térjek vissza a rekeszgyűrűre: ha rekeszprioritásban vagy manuális módban fényképezünk, akkor „A” pozícióban a gépről állíthatjuk a rekeszértéket. A gyűrűvel 1/3 FÉ lépésekben lehet a rekeszértéket módosítani, melyek teljes FÉ lépésekben vannak felfestve (és rámarva) a gyűrűre. A váltást apró kattánások jelzik, ami egyben azt is jelenti, hogy filmfelvétel közben nem áll rendelkezésünkre fokozatmentes rekeszállítás.

A Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. autofókuszja nagyon gyors és halk- legalábbis a GH3 vázon. A kézi élességállítás a könnyen forgó fókuszgyűrűnek hála rendkívül precízen hajtható végre.

Képmínőség

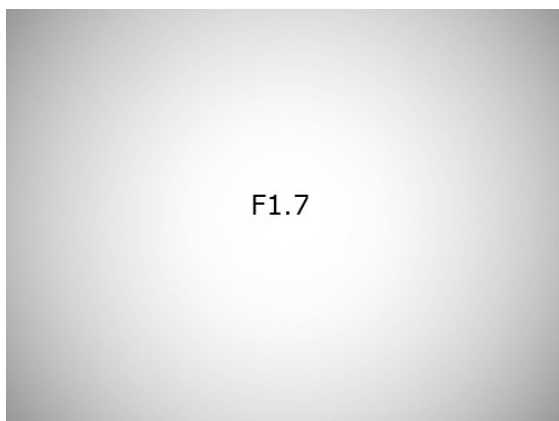
A Summilux képmínőségének vizsgálata során a szokásos tényezőkre voltam kíváncsi: mekkora mértékű a szoftveresen korrigált és a korrigálatlan geometriai torzítás, mennyire hajlamos az objektív a színi hibákra, mekkora a focus breathing mértéke, nyitott rekesznél mekkora a kóma, avagy a szférikus aberráció, mennyire sújtja a lencserendszert a peremsötétedés (vignettálás), illetve hogy van-e hajlam becsillanásokra. Kezdjük talán a geometriai hibákkal:

A Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. képe már szoftveresen korrigálva is mutat némi hordótorzítást, ami jócskán felerősödik, ha olyan nyerskép-feldolgozó szoftvert használunk, ami figyelmen kívül hagyja a RAW fájlokba írt korrekciót (jelen esetben a RawTherapee). Látható, hogy a szoftveresen korrigált változatnál (például) az Adobe Camera RAW jó sokat levág a képből, hogy megfelelő minőségű képsarkokat kapjunk. Persze, amint azt már más, a m4/3 rendszerbe tartozó objektív tesztjénél is leírtam, ennek a vizsgálatnak csupán elméleti jelentősége van, úgymint a szoftveresen korrigált RAW fájlokat fogjuk majd előhívni. Éppen ezért a vizsgálatok további részénél kizárólag az Adobe Camera RAW beépülő moduljának legfrissebb, 9.1.1-es változatával dolgoztam.

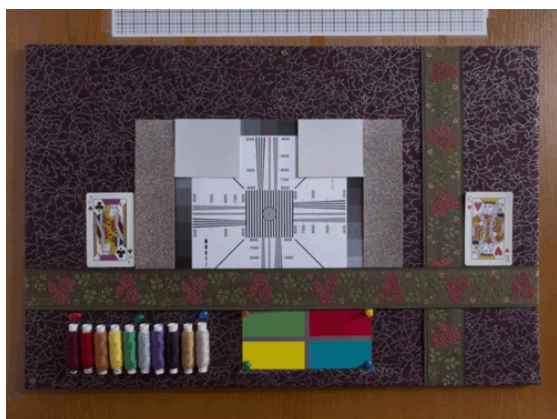
Második lépésben arra voltam kíváncsi, hogy ha csillagfotózásra adnám a fejem, milyen széltorzításokra számíthatnék, mennyire „csóvásodnának” a pontszerű csillagok a kép szélei, sarkai felé. Nos, a fenti ábra szerint a fénykép középső 2/3-a lenne használható, a szélek és a sarkok felé haladva egyre erősebb lenne a szférikus hiba, a csóvásodás. Erre egyébként már a viszonylag nagy hordótorzításból lehetett következtetni, tehát nem ért óriási meglepetésként.

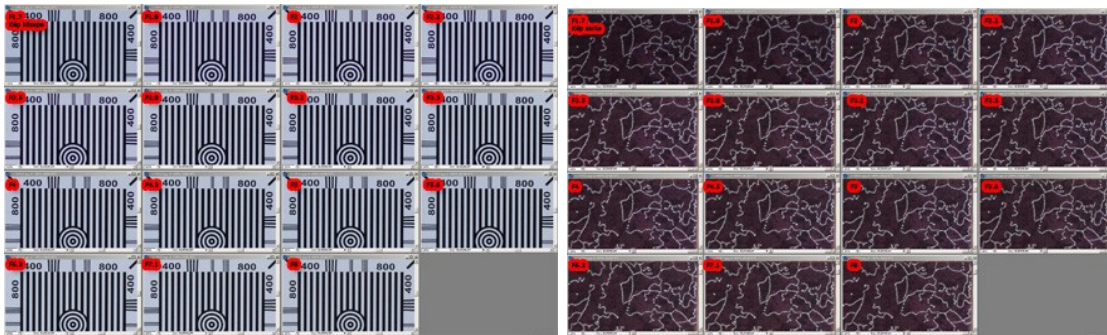
A peremsötétedés igen jól korigált; igaz, teljesen nyitott rekesznél jól látható a vignettálás, azonban némileg leszűkített íriszszel (vagy a RAW-hívás során pár csúszka arrébb húzásával) ez a jelenség könnyen kiküszöbölhető. F2.8-F3.2 környékétől már szemmel nem látható a sarkok sötétedése.

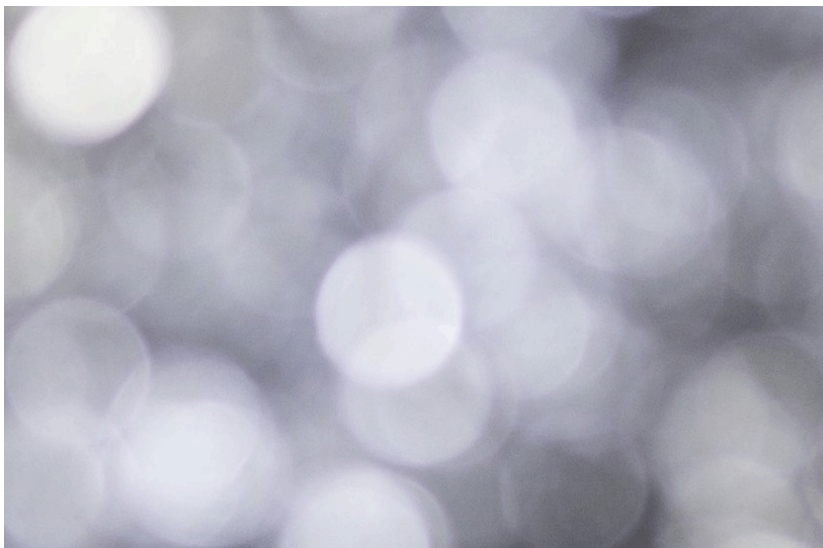
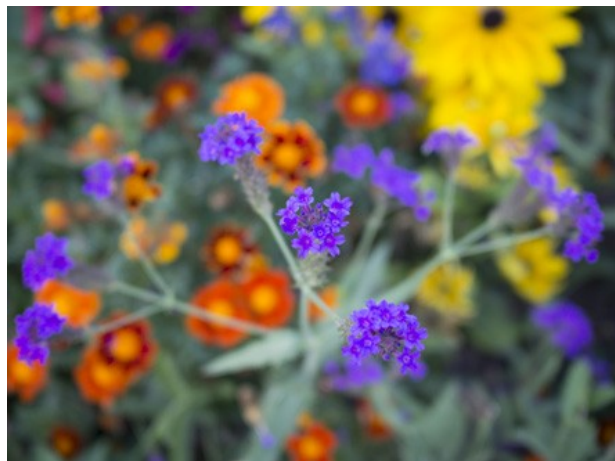
A színhibákkal hasonló a helyzet: csak ha nagyon szórszálhasogatók vagyunk, akkor lehet belekötni a Summilux képébe. Itt is F3.2 környékén szabadulunk meg a lilás él-elszíneződésektől.

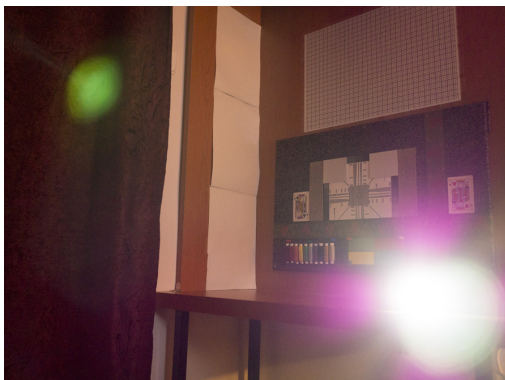
Van némi „légzése” a fókusznak, de ennek mértéke nem eget rengető, és valós helyzetekben csak igazán ritka esetekben reprodukálható.

A kép élessége már kissé kritikusabb kérdés, hiszen egy F1.7-ről induló objektívet általában szeretnénk is nyitott rekeszsel használni, s lehetőleg úgy, hogy borotvaéles legyen már ott is a kép. A Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. teljesen nyitva azonban sem a széleken, sem a kép közepén nem éri el élességének a csúcsát – ha szemfájdítóan éles képet akarunk kapni, akkor legalább F2.8-ig le kell rekeszelnünk ezt az üveget. Jó hír, hogy viszont attól az értéktől (mármint F2.8-tól) már a képsarkok is élesek.

Ennek a lencserendszernek nagyon szép a háttérelmosása! Kit érdekel a kissé tökéletlen képminőség, ha cserébe ilyen bokeh-t kapunk? Az animáció F1.7-től F4-ig mutatja az életlen területek leképezését.

Mint általában minden nagylátószögű objektívnel, úgy a Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. esetében is láthatóak a becsillanások, ha erős fényforrást helyezünk a kompozícióba. A becsillanások mértéke viszont elfogadható, és némi trükközéssel elkerülhető a fotózás során. Képminták [az MLZphoto Flickr oldalán](#) találhatóak.

Értékelés

Kicsit csalódtam a Panasonic Leica DG Summilux 15 mm F1.7 ASPH. objektívben. Szerettem volna megszeretni, ugyanis szükségem van egy fényerős, gyors és halk autofókusszal megáldott lencserendszerre, ami már nyitva is borotvál. A felépítése nagyon vonzó, nagyon minőségi – hab a tortán a rekeszgyűrű, ami a „régi fotós világ érzetét” némileg visszahozza mai modern korunkba, hiszen már mindent a fényképezőgépről állítunk. Nem érdekelt a hordótorzítása, a peremsötétedését kifejezetten szerettem (hangulatos), a becsillanásokkal amúgy is szeretek játszani, de nem tudtam neki megbocsátani a némileg lágy képet nyitott rekesz mellett. Az sem vigasztalt, hogy a képminőség a képszéle és a sarkok felé nagyon jó – egyszerűen nem volt meg köztünk az összhang. Lehet, hogy kedvezőbb árfekvéssel megváltozna a véleményem? Lehet, de egyelőre csak egy „Jóféle” bronzérem jár neki.

